

Galeria Estrany-de la Mota

<http://www.estranydelamota.com/>

Passatge Mercader 18
08008 Barcelona, Espanya
T +34 93 215 70 51

Martí Anson. Pavelló Català. Arquitecte Anònim

Inauguració: Dijous, 2 de maig de 2013, 19.00 h.

Exposició: 02.05.2013 – 15.05.2013. Dimarts a divendres de 10.30 a 19.00 h i dissabtes de 10.00 a 14.30 h.

*Xerrada amb Martí Anson (artista) i Josep Muñoz (arquitecte): Dijous, 2 de maig de 2013, 17.30 h.

Martí Anson (Mataró 1967) comença la seva col·laboració amb la Galeria Estrany-de la Mota amb la presentació d'aquest projecte traslladant durant tres setmanes el seu estudi de treball a l'espai de la galeria des d'on desenvoluparà i gestionarà el tram final del projecte i n'expondrà part del material.

“No hi ha diferència entre dissenyar un moble o fer-se una casa.”

– Jean Prouvé

Durant els anys 60 Joaquim Anson va dissenyar mobles, d'una manera altruista, per la gent de Mataró i el boca a boca va fer que aquests es desplaressin cap a altres ciutats com Barcelona o Tarragona. Aquest fenomen va ser la conseqüència de diferents factors que van fer possible realitzar aquesta tasca al llarg de deu anys. El desenvolupament de les cooperatives va possibilitar que molts dels projectes apareguts en aquells moments poguessin tirar endavant col·lectivament. Arquitectes, advocats, administradors, gestors i artesans van treballar conjuntament per realitzar projectes al marge de la rigidesa burocràtica de la dictadura. Van ser petits gestos però varen aconseguir grans coses.

En aquest entorn polític i social, Joaquim Anson, administratiu d'una escola, va participar en aquest moviment amb el que sabia fer, dissenyar espais. Treballant conjuntament amb tothom, i seguint l'esperit d'edificar d'una manera econòmica i eficaç va acumular els coneixements necessaris per poder construir una casa de vacances per a la seva família.

Després de comprar un solar a les afores del poble d'Oix al Pirineu català, es va llençar a la construcció d'una casa, per afirmar que era possible construir a baix cost utilitzant el mínim de materials per fer un edifici simple. Com que no era arquitecte, va dissenyar una casa on la construcció amb maons cobria totes les necessitats: tant a nivell d'estructura com de mobiliari. El disseny traslladava la idea de plantar una tenda de campanya a la de construir un edifici. L'economia de l'espai era un dels punts essencials de l'edificació.

Un moble de 50 m² on l'arquitectura només es plantejava com espai de vivenda, a mida de la família. L'energia es desplaça a l'interior i a la seva funcionalitat.

Reivindicar l'arquitectura anònima, sense complexes, és una de les fites d'aquest projecte. Dins l'entorn de la presentació de la casa al Palais de Tokyo a París, edifici que es va construir el 1937 just a la mateixa època de l'Exposició Internacional de la mateixa ciutat, és adequat fer la presentació de l'edifici com un pavelló.

Els pavellons representen un país i alhora passen a ser la representació arquitectònica del moment, i reflecteixen el posicionament polític del país que representen. Tenim molts exemples, el pavelló Alemany en

l'Exposició Internacional de Barcelona del 1929. També podríem parlar de la competència política dels Alemanyans i Russos amb els seus pavellons a la fira Internacional de París del 1937, on l'arquitectura exterioritzava els símptomes d'una guerra cultural que més tard es va convertir en militar. La confrontació explícita entre el pavelló soviètic, de Boris Iofan, i l'Alemanya ideat per Albert Speer reflexava la continuïtat entre l'art i la guerra. Mentre darrera d'aquests pavellons hi havia el pavelló de la república Espanyola, dissenyat per Sert, amb la participació de Picasso, amb el Guernica, Miró i Calder, representant un altre posicionament polític immers en la guerra Civil Espanyola.

Els pavellons estan construïts per ser destruïts un cop l'exposició s'acaba, però la necessitat de la gent a recordar aquells edificis i la importància que van tenir, no es dubte en tornar a reconstruir-los. Per posar alguns exemples; tenim la reconstrucció a la dècada dels 80 del Pavelló Alemany de Mies Van de Rohe a la mateixa ubicació que es va construir el 1929, la reconstrucció del Pavelló de la República Espanyola a la Vall d'Hebron de Barcelona en motiu de les olimpíades de Barcelona, i actualment el pavelló soviètic de Boris Iofan del 1937 a la ciutat de Moscú inaugurat el 2009 com a museu.

Una casa de vacances, no deixa de ser el que és. Però si la presentem com un pavelló l'edifici agafa una rellevància. Passa a tenir un significat polític diferent, i passa a ser la presentació de la reivindicació d'aquells fets que van succeir anys enrere, i que sense la pretensió de fer-se visible, l'únic que perseguia era complir la seva funció.

Amb la col·laboració de:

Abe
Brown **PALAIS
DE TOKYO**

*Per a més informació i/o imatges contactar amb Víctor Pérez (victor@estranydelamota.com).